

egy felvételezésekkor kiállított ellennyugták alapján, vezetett „Lőszernapló”-ban.

A lőszernapló vezetésére nagy gondot kell fordítani, mert a hiányosan vezetett lőszernapló alapján az alosztály nem tud elszámolni a kiképzésre felvételezett lőszerről.

A lőszernaplóba mindenfajta kiképzési lőszert: éles, gyakorló vak, kispuska és szobalőszert be kell vezetni.

„A felhasználás” rovatait annyi alrovatra kell osztani, hogy az egy kiképzési évben előrelátható lögyakorlatok, harcszerű éles lövészetek és harc kiképzéshez naponta felhasznált lőszer oda pontosan bevezethető legyen. Minden éles és gyakorló töltény eltüzelést, esetleges hüvelyvesztéseget és a lőszerrel előfordult rendellenességeket is be kell vezetni. Hüvelyvesztéségnél elvül szolgáljon, hogy az iskola lövésznél egy darab hüvely sem mehet veszendőbe. Harcszerű lövésznél, harc kiképzésnél törekedjünk a legkisebb hüvelyvesztéseget elérni. A hüvelyvesztéseget a lőszernapló megjegyzés rovatába kell beírni, mert csak úgy lehet pontosan elszámolni a felvételezett lőszerről.

A „beszolgáltatás” rovatban azt a hüvelymennyiséget kell beírni, amit nyugta alapján a számadótest (zlj. oszt.) anyagraktárában leadtunk.

Lőszerkarbantartást akkor kell végrehajtani, ha a lőszert eredeti csomagolásából kivettük. Meg kell óvni a rozsdától, portól, sártól és minden — a lőszer közé nem való — egyéb anyagtól. A karbantartást úgy kell végrehajtani, hogy egységes olajban itatott ruhával vékonyan áttöröljük a lőszereket, miáltal a rozsdától megóvjuk. Rozsdás lőszert tilos tárolni.

Sass László alhadnagy.

Az ügyeleti közegek kötelmei a közétkezés ellenőrzése terén

A katonai szolgálatra bevonulókat különösen érdekli, hogy milyen lesz a bánásmód és milyen az ételmezés.

A katonai fegyelem és rend öntudatos elsajátítása kétségtelenül nehéz feladat. A demokratikus elvek szerint végrehajtott pár hetes kiképzés után a „civil” jellegnek úgyszólván nyoma sincs. Az ujoncok „bevonulási felszerelésénél” elmaradhatatlan a hazai étel-miszer-csomag, sőt — az első időszakokban — gyakori a szülői, hozzátartozói gondoskodás is. A hazai utánpótlás azonban hétről-hétre gyérül, végül is egy-egy étel-miszer-küldemény ritkaságszámba megy. Ennek okát nem a további gondoskodás

hiányában kell keresni, hanem a jelenlegi katonai élelmezés ki-
elégítő voltában.

Nagy súlyf. helyezünk arra, hogy a katonai szolgálatot
teljesítők korszerű, egészséges élelmezésben részesüljenek.
A jelenlegi békeélelmezési illetmény kiszabata, az étkezési pénz
kimérete tehát olymódon van megállapítva, hogy megfelelő
mennyiségi és minőségi élelmezés biztosítható legyen.

Az élelmezési illetmény és az étkezési pénz az alakulatok-
nál általában egységes. Mégis előfordul, hogy a közétkezési
bizottságok más és más eredményt mutatnak fel, illetve az élel-
mezés nem egyforma színvonalon mozog. Ott, ahol a közétke-
zési bizottság helyesen, okoszerűen gazdálkodik és a gazdálkodás
lehetőségeit (olcsó beszerzési források felkutatása, kertgazdál-
kodás, téli eltevések stb.) a legmesszebbmőően kihasználják, —
az élelmezés nivója magas.

Igen fontos feladat az élelmezési végrehajtó szolgálatot
ellátók állandó ellenőrzése.

A kellő ellenőrzés hiánya károsan befolyásolja az élelme-
zési helyzetet.

Minden parancsnoknak kötelessége, hogy a közétkezés
kifogástalan minőségéről állandóan személyesen is győződjék
meg. Az esetleg előforduló hiányosságokat, rendellenességeket
haladéktalanul küszöböljük ki.

Minden ügyeleti szolgálatban álló közeg kötelessége
ellenőrizni a szakácsokat, a konyhákat, az ételkiosztást, az éte-
lek mennyiségét és minőségét.

Minden laktanyaparancsnok köteles egyik ügyeleti köze-
gével naponta ellenőriztetni, hogy a szakácsok az elkészítésre
váró élelmiszert az előírt mennyiségben valóságban fel is
használják.

Az ételek kiosztásánál az élelmező tiszti teendőkkal meg-
bízott gazdaszolgálati igazgatási szakközeg (élelmező tiszt, szám-
vivő) mindig legyen jelen.

A Szolgálati Szabályzat pontosan megállapítja az ügye-
leti szolgálatban álló honvédegyének kötelmeit a közétkezés
ellenőrzése tekintetében. A napos tizedes, a napos tiszt, az ügye-
letes tiszthelyettes, a laktanyaügyeletés tiszt és az előljárók
kötelességét a következő rendelkezések határozzák meg:

1. Napos tizedes kötelessége.

A napos tizedes örködjék azon is, hogy ha az alosztály
önállóan főz, a szakácsok idejekorán teljesítsék teendőiket. Jelen

van az ételkiosztásnál és gondoskodik arról, hogy a távollevők ételét vagy vigyék el nekik, vagy tartsák melegen.

Ha az alosztály önállóan főz, az étkezés után a főzőedények és a konyhák tisztogatása fölött őrökdi.

2. Napos tiszt kötelessége.

Minden ételkiosztásnál jelen van és meggyőződik az étel minőségéről, mennyiségéről és igazságos elosztásáról, valamint a maradék szabályszerű felhasználásáról.

A felvételezőket és szakácsokat — ha az alosztály önállóan főz — ellenőrzi, vagy ellenőrizteti.

3. Ügyeletes tiszthelyettes kötelessége.

Ellenőrzi az ételek rendes kiosztását és étkezés után a főzőedények és konyhák tisztogatását.

Feladata az is, hogy a kivonulás ideje alatt a csapattest egész szálláskörletében a rendre és a tisztaságra ügyeljen és hogy az élelmiszerek átvételénél felügyelő közegként szerepeljen.

4. Laktanya ügyeletes tiszt kötelessége.

Ellenőrzi az ügyeletes tiszthelyetteseket és — a napos tiszt kivételével — az alosztály ügyeleti közegeket.

5. Előljárók kötelessége.

Valamennyi csapattest-, osztály- és alosztályparancsnoknak, valamint az alosztálytisztéknek és a csapatorvosnak kötelessége, hogy a közétkezés kifogástalan minőségéről minél gyakrabban személyesen is meggyőződjenek és az esetleg előforduló hiányokat megszüntessék.

Az állandó, rendszeres ellenőrzés célja, hogy a legénység teljes egészében megkaphassa az élelmezési illetményét mind mennyiségileg, mind minőségileg is, a lehető legtáplálóbb alakban.

Ide tartozik a konyhák, a szakácsok ellenőrzése is. A konyharend állandó tisztaságot (fehérre meszelt falak, tiszta tűzhelyek, rendszeres takarítás stb.) követel meg. A szakácsok a kulcsinra is törekedjenek. Tiszta, ápoltt (borotvált), fehérkötényes szakács jó benyomást kelt.

A fokozott ellenőrzés betartásával az élelmezés színvonala feltétlenül emelhető, melynek hasznát közvetlenül a sorlegénység élvezi.

Szalay János százados.